

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Reichl Kálmán

Cím: Megint a Kálvintér.

Forrás:

Bp

(Hely)

917. IV 15.

(Idő)

(Köf. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

425.092.3

Hely

Kálvintér

Idő

1917.

Közp. nyomt.

Megint a Kálvin-tér.

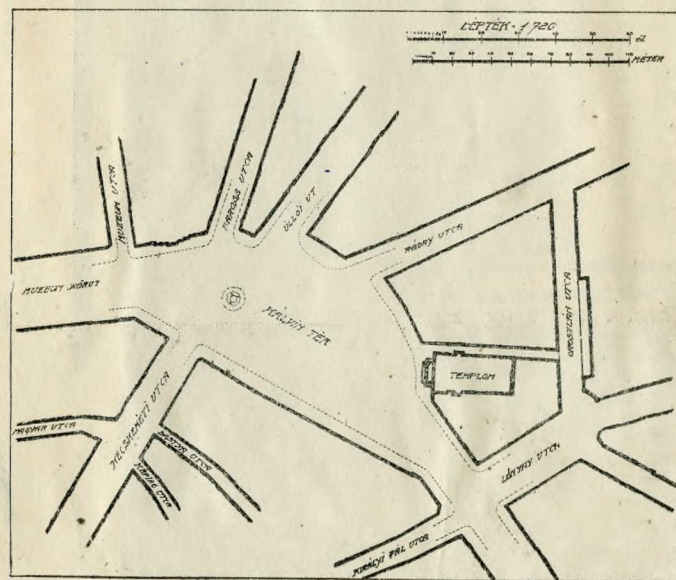
REICHL KÁLMÁN-tól.

Budapest székesfőváros tanácsa a budapesti református egyházközséggel egyetértőleg a IX. kerületi Kálvin-tér, Ráday-, Lónyay- és Oroszlán-utcák által határolt telektömbjének szabályozására, illetőleg beépítőtervének megállapítására az 1911. év áprilisában eszmei tervpályázatot hirdetett. E pályázat eredményeképp a bírálóbizottság a tér alakításához fűzött esztétikai és forgalmi követelmények, a fenntartandó templom és emelendő épülettömegek művészi elrendezése szempontjából a feladat megoldására az *ovális tér* alakítását s a kérdéses telektömbnek a Kálvin-térre néző összefüggő zárt homlokzattal való kiképzését tartotta legmegfelelőbbnek.

Ehhez képest az 1912. év júliusában a székesfőváros tanácsa és a budapesti református egyházközség most már a fent körülírt telektömb egységes beépítésére hirdetett építési tervpályázatot.

E gondosan előkészített kettős pályázatnak szakszerű bírálattal leszűrt eredményében, fegyelmezett társadalmunknak minden még érdekelt tagja is bizonyára megnyugodott volna, ha a székesfőváros nem ejti el az egységes beépítés tervét; ámde ez mihamarabb bekövetkezvén, újra szőnyegre került a Kálvin-tér ügye.

A Kálvin-tér beépítésének kissé erőltetetten nagyvá dagasztott és képzelt problémáját újra meg újra megoldani vágyó, a különböző röp- és emlékiratokban, egyházi-, szak- és napilapokban régen és újabban közölt számos

1. ábra. Jelenlegi helyszínrajz.

noli me tangere gyanánt kezelt ovális alakjához idomul, mert mögötte jól el lehetne helyezni egy, az egyházi hivatalokat magába foglaló épületet, mert a templomtól jobbra és balra minden junctim nélkül mind a székesfőváros, mind a református egyházközség azt és úgy építhetne, ami és

ahogy neki tetszik.

A teljesen szabadon álló templomnak a környező magas házak által való elnyomatásáról manapság, a művészi igazságok keresése idejében dilettantizmus csak beszélni is. Még a Magas-Tátra tövében is elképzelhető oly művészi hatású, célszerű kis lakóház, mely nem a hegyhez, hanem lakójának szükségletéhez képest épült.

A Kálvin-teret szabályozó, de nem ritkán a meglévő városmentő eszme és terv pusztán egy újra bizonytalanná vált kérdés szempontjából bírálendő el: megmarad-e a templom, vagy nem?

Utóbbi esetben a kérdés máris elintézettnek tekinthető, minthogy a székesfőváros tanácsa III. ü. o.-ának az 1915. évi július hó 9.-én kibocsátott vázlata a Kálvin-téri templom elhelyezéséről oly megoldást mutat, melynél észszerűbb és lehetségesebb minden valószínűség szerint nem fog felmerülni, noha mind a korábban, mind az eme városi terv nyomán keletkezett tervek, bizonyára hitelt érdemlő kísérő és ajánló soraik szerint, valósággal városmentők s hozsannával volnának üdvözlendők.

Tekintve a mai szinte betegesen érzélgős vonzódást mindenhez, aminek múltja s története van, érdekes és feltűnő jelenség a templom lebontásának türelmetlen hangú és hangos szóval sürgető követelése, feltűnő annyival is inkább, mert ily magasfokú lázas érdeklődés alárendeltebb jelentőségű szabályozási kérdések iránt felette szokatlan.

Minthogy azonban mindennek ellenére a jó öreg templom fönntmaradása több szempontból kívánatos, az első esettel még érdemes foglalkozni.

Kívánatos a templom fönntartása, mert lehet használni még vagy száz esztendeig, mert múltja van, mert kérdés, hogy az ezután építendő templom jobb, szebb s nem csak *divatosabb* lenne-e, mert nem kerül semmibe, mert nem áll ferdén, hanem a Kálvin-térnek immár nagyon helyesen

